

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Există mai multe tipuri de termene-limită în cauzele în materie civilă. Unele termene sunt prevăzute în Constituție. Acestea includ, de exemplu, termene-limită în legătură cu o cale de atac, cu depunerea unei plângeri și cu redeschiderea unei cauze (perioada în cursul căreia o cauză trebuie introdusă în instanță). De asemenea, există dispoziții care stipulează numai faptul că trebuie adoptată o măsură, fiind la latitudinea instanței să decidă perioada de timp în cursul căreia trebuie făcut acest lucru, cum ar fi, de exemplu, termenele-limită pentru furnizarea de informații suplimentare, de probe sau a unui memoriu în apărare.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Sâmbetele, duminicile și zilele de sărbătoare legală sunt considerate zile nelucrătoare.

În Suedia, următoarele zile sunt zile de sărbătoare legală (Legea nr. 253 din 1989 privind zilele de sărbătoare legală, „lagen om allmänna helgdagar”):

Anul Nou (1 ianuarie)

Boboteaza (6 ianuarie)

Vinerea Mare (ultima zi de vineri înainte de Paște)

Duminica Paștelui (prima zi de duminică care urmează lunii pline de la sau după 21 martie)

A doua zi de Paște (prima zi după Paște)

Înălțarea (a șasea zi de joi după Paște)

Duminica Rusaliilor (a șaptea zi de duminică după Paște)

Ziua Națională a Suediei (6 iunie)

Ziua solstițiului de vară (ziua de sâmbătă între 20 și 26 iunie)

Ziua Tuturor Sfinților (ziua de sâmbătă între 31 octombrie și 6 noiembrie)

Crăciunul (25 decembrie)

Boxing Day (26 decembrie)

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Principiul de bază care se aplică termenelor-limită este acela că atunci când o instanță îi cere unei persoane să execute o acțiune în procedura judiciară, acesteia trebuie să i se acorde o perioadă de timp rezonabilă pentru a se conforma (capitolul 32 articolul 1 din Codul de procedură judiciară suedez, „rättegångsbalken”). În majoritatea cazurilor, termenul este stabilit de instanță, care trebuie la acel moment să stabilească un termen-limită care să lase părții o perioadă de timp suficientă pentru a se conforma.

Într-un număr mic de cazuri, Codul de procedură judiciară suedez stipulează o perioadă de timp specifică. Acest lucru se aplică în principal termenelor-limită pentru căile de atac împotriva unei hotărâri sau a unei decizii a instanței, pentru solicitarea de a redeschide o cauză închisă sau, în unele cazuri, pentru modificarea unui termen-limită.

Pentru a introduce o cale de atac împotriva hotărârii unei instanțe districtuale într-o cauză în materie civilă termenul este de trei săptămâni de la data pronunțării hotărârii. Pentru a introduce o cale de atac împotriva unei decizii a unei instanțe districtuale („tingsrätt”) într-o cauză în materie civilă se aplică același termen. Totuși, dacă o decizie adoptată în cursul procedurii judiciare nu s-a pronunțat într-o ședință a instanței și nu sa făcut nicio declarație în privința momentului când se va pronunța decizia, termenul-limită pentru introducerea căii de atac se calculează din ziua în care apelantul a primit decizia. În privința căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sau deciziilor pronunțate de instanța de al doilea grad de jurisdicție („hovrätt”), termenul-limită este de patru săptămâni (capitolul 50 articolul 1, capitolul 52 articolul 1, capitolul 55 articolul 1 și capitolul 56 articolul 1 din Codul de procedură judiciară suedez). Partea împotriva căreia s-a pronunțat o hotărâre judecătorească în lipsă de către o instanță districtuală („tingsrätt”) poate, în decurs de o lună de la data la care i s-a comunicat hotărârea, să depună o cerere de redeschidere a cauzei (capitolul 44 articolul 9 din Codul de procedură judiciară suedez).

În cazul în care posibilitatea căii de atac a expirat deoarece apelantul nu s-a prezentat în cadrul procedurii judiciare în fața instanței de al doilea grad de jurisdicție („hovrätt”), apelantul poate, în termen de trei săptămâni de la data la care s-a emis decizia, să solicite instanței să reexamineze cauza (capitolul 50 articolul 22 din Codul de procedură judiciară suedez).

Dacă o parte nu a respectat termenul-limită pentru introducerea unei căi de atac sau a unei cereri de reexaminare sau de redeschidere a cauzei, aceasta poate să solicite obținerea unui termen-limită revizuit. Cererea trebuie depusă în termen de trei săptămâni de la data de încheiere a circumstanțelor exonerante și cel mult de un an de la data expirării termenului-limită (capitolul 58 articolul 12 din Codul de procedură judiciară suedez).

O serie de termene-limită se aplică și în procedurile judiciare simplificate din cadrul autorității de executare suedeze. Unui părât i se cere să formuleze observații cu privire la cerere într-un anumit interval de timp de la data înștiințării. Cu excepția circumstanțelor speciale, această perioadă nu trebuie să fie mai lungă de două săptămâni (articolul 25 din Legea nr. 746 din 1990 privind somațiile de plată și asistența – „lagen om betalningsföreläggande och handräckning”). Dacă părâtul contestă cererea, reclamantul dispune de maximum patru săptămâni de la data la care i s-a transmis înștiințarea privind opoziția, pentru a cere ca respectiva cauză să fie transferată la instanța districtuală („tingsrätt”) pentru examinare (articolul 34). Dacă autoritatea de executare suedeză emite o decizie într-o cauză referitoare la o somație de plată sau la asistență generală, părâtul poate să solicite ca respectiva cauză să fie redeschisă în termen de o lună de la data deciziei (articolul 53). Se poate introduce o cale de atac împotriva altor tipuri de decizie ale autorității în termen de trei săptămâni de la data la care s-a adoptat decizia (articolele 55-57).

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Dacă o obligație trebuie îndeplinită într-un anumit termen, în mod obișnuit acest termen începe să curgă din ziua în care s-a emis hotărârea sau ordonanța. Totuși, în cazurile în care trebuie comunicat un document unei părți, perioada nu începe să curgă până când partea nu primește documentul (data comunicării).

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În cazurile în care trebuie comunicat un document unei părți, perioada nu începe să curgă până când partea nu primește documentul (data comunicării).

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

În cazul în care data de începere este data la care s-a pronunțat hotărârea sau ordonanța, termenul-limită este adeseori exprimat sub forma unei date specifice până la care trebuie executată acțiunea prevăzută de hotărâre sau ordonanță. Există însă și termene care prevăd că o acțiune trebuie executată într-un anumit număr de zile, săptămâni, luni sau ani, începând cu o anumită dată. În cazul în care data de începere este data comunicării se prevede întotdeauna că acțiunea trebuie îndeplinită în termen de un anumit număr de zile, săptămâni, luni sau ani de la data comunicării, care este data la care partea primește documentul.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Dacă perioada de timp se exprimă în zile, numărul de zile specificat include zilele calendaristice, nu numai zilele lucrătoare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Dacă o acțiune trebuie executată într-un anumit termen, acesta începe în mod obișnuit să curgă din ziua în care s-a emis hotărârea sau ordonanța. Totuși, în cazurile în care trebuie comunicat un document unei părți, termenul nu începe să curgă până când partea nu primește documentul (data comunicării).

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Legea (1930:173) privind calcularea termenelor-limită legale („lag om beräkning av lagstadgad”) prevede că în cazul în care termenele-limită sunt exprimate în săptămâni, luni sau ani, data finală este ziua care, prin denumirea sau numărul său în cadrul lunii, corespunde zilei de la care a început să curgă termenul. Dacă nu există o zi corespunzătoare la sfârșit de lună, se consideră că ultima zi a termenului-limită este ultima zi a lunii.

Dacă ziua până la care trebuie executată o acțiune cade într-o sâmbătă sau duminică sau într-o altă zi de sărbătoare legală (a se vedea punctul 2 de mai sus) sau în ajunul zilei solstițiului de vară (ziua dinaintea de ziua solstițiului de vară), Ajunul Crăciunului (24 decembrie) sau Ajunul Anului Nou (31 decembrie), termenul-limită pentru executarea acțiunii se prelungește până în următoarea zi lucrătoare. Aceasta se aplică și dacă perioada de timp începe din data comunicării.

În cazul în care este aplicabil Regulamentul nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor, în locul celorlalte dispoziții se aplică dispozițiile regulamentului menționat.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Dacă ziua până la care trebuie executată o acțiune cade într-o sâmbătă sau duminică sau într-o altă zi de sărbătoare legală (a se vedea punctul 2 de mai sus) sau în ajunul zilei solstițiului de vară (ziua dinaintea de ziua solstițiului de vară), Ajunul Crăciunului (24 decembrie) sau Ajunul Anului Nou (31 decembrie), termenul-limită pentru executarea acțiunii se prelungește până în următoarea zi lucrătoare. Aceasta se aplică și dacă perioada de timp începe din data comunicării.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Nu există norme specifice privind prelungirea termenelor-limită în cazurile în care partea este domiciliată sau locuiește sau se află în afara Suediei sau într-o regiune îndepărtată. Totuși, așa cum s-a menționat deja, de multe ori instanța va fi cea care decide durata unui termen-limită și astfel, la acel moment se va acorda părții o perioadă de timp rezonabilă în cursul căreia să acționeze.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenele-limită pentru căile de atac împotriva hotărârilor sau deciziilor instanței sunt, de obicei, de trei sau patru săptămâni.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Dacă un termen-limită este prevăzut de lege (de exemplu, termenul-limită pentru introducerea unei căi de atac), această perioadă nu poate să fie majorată și nici redusă. Dacă s-a dispus ca o parte să se prezinte în fața instanței sau să execute un alt act, instanța poate să prelungească termenul-limită prin stabilirea unui nou termen. Într-un caz de urgență, nimic nu împiedică instanța să anuleze o ședință programată și să organizeze alta, la o dată anterioară. Totuși, părților trebuie să li se acorde o perioadă rezonabilă pentru a se pregăti.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu; a se vedea punctul 11 de mai sus.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Termenele-limită de conformare la ordonanțele judecătorești etc.

Dacă reclamantul nu se conformează unei ordonanțe judecătorești privind furnizarea de informații suplimentare în legătură cu cererea sa de chemare în judecată sau dacă există orice alt obstacol pentru judecarea cauzei, cererea este respinsă. Dacă pârâtul nu depune un memoriu în apărare, se poate pronunța o hotărâre judecătorească în lipsă, împotriva sa. De asemenea, neconformarea cu ordonanța judecătorească la termen poate să conducă la pronunțarea unei hotărâri în cauză.

Neprezentarea în fața instanței

În cauzele care pot face obiectul unei soluționări extrajudiciare (de exemplu, litigiile comerciale), neprezentarea uneia dintre părți în fața instanței districtuale („tingsrätt”) poate să conducă la pronunțarea unei hotărâri judecătorești în lipsă. În alte cazuri, se pot impune amenzi. Cu toate acestea, în cauzele care nu pot face obiectul unei soluționări extrajudiciare (de exemplu, litigiile legate de dreptul familiei), neprezentarea reclamantului în fața instanței poate să conducă la închiderea cauzei, în timp ce neînfațișarea părții adverse poate să conducă fie la amendarea acesteia, fie la aducerea sa în fața instanței. Dacă reclamantul nu se prezintă la procedura judiciară în fața instanței de al doilea grad de jurisdicție, calea de atac poate fi închisă. Dacă partea adversă nu se prezintă în fața instanței de al doilea grad de jurisdicție, i se poate impune o amendă.

Termenul-limită pentru apel

Dacă o parte recurge la calea de atac prea târziu, aceasta va fi respinsă.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Dacă termenul-limită nu este prevăzut de lege, partea trebuie să solicite instanței, înainte de expirarea termenului-limită, o amânare și să ceară ca termenul să fie prelungit. Dacă termenul-limită a expirat și instanța a luat o măsură ulterior, de exemplu a pronunțat o hotărâre, există o serie de măsuri ordinare și extraordinare pe care le poate lua o parte. Scopul acestor măsuri este fie revizuirea unei cauze închise, fie obținerea, în anumite circumstanțe, a unui termen-limită modificat (a se vedea punctul 3 de mai sus).

Ultima actualizare: 09/09/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.